

Raimon ha musicat textos d'Ausiàs March i altres poetes clàssics
JOSEP LOSADA

RAIMON, AUSIÀS MARCH I ALTRES CLÀSSICS

Josep Palomero

Editorial: Tàndem Alzira, 2017

Pàgines: 248

Preu: 11,95 euros

Els clàssics i Raimon

El doctor Josep Palomero és tota una autoritat lingüística en l'àmbit dels Països Catalans i de manera especial al País Valencià, donat que és membre de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, on ocupa l'actual vicepresidència. Escriptor prolífic, té una extensa obra literària publicada en camps tan diversos com la poesia, la narrativa, el teatre, la crítica literària i la recerca històrica: sobre Borriana, la seva població natal i vital; treballs divulgatius...

D'aquesta obra, *Raimon, Ausiàs March i altres clàssics*, Josep Palomero n'és curador: ha redactat la introducció, les versions modernes dels clàssics i un molt útil apartat de recursos didàctics. Amb la finalitat de contextualització, el llibre inclou extractes (breus però significatius) de la vida i obra d'autors com ara Jaume Roig, Anselm Turmeda, Bernat Metge, Joan Roig de Corella..., però sobretot s'esplaia en els textos musicats pel cantant Raimon, on surten

també personalitats com ara Jordi de Sant Jordi, Joan Timoneda, Valeri Fuster, Francí Guerau..., tot i que l'estrella és l'eminent i excepcional Ausiàs March.

Palomero ha fet una feina impagable en facilitar la comprensió al lector de l'expressió escrita medieval amb la nostra parla contemporània. És d'agrair la tasca de formiga en els àmbits lèxic, estilístic, morfològic, sintàctic, de rima... sobre els textos triats. Això comporta que sigui una eina didàctica de primer ordre per als docents. Que ric esdevé el vademècum de propostes de comentaris de textos, exemples de tècniques de versificació, exercicis de contingut dels poemes (temes principals i secundaris), aportant patrons per interpretar-los i analitzar-los.

És interessant i apassionant quan tracta el món de les figures retòriques. Les que afecten la fonètica: al·literació, onomatopeia, paronomàsia, sinèresi...; les que afecten la sintaxi: anacolut, concatenació, hipèrbaton, polisíndeton...; les que afecten el significat: antífrasi, dilogia, metonímia, sinèdoque...; les que afecten la lògica del discurs: anàfora, hipèrbole, perífrasi, pleonasme...

A ulls d'un psicopedagog, el llibre no hauria de faltar als departaments de llengua catalana dels instituts del País Valencià, les Illes i el Principat. I a totes les universitats on tenen estudis de català. Recomanació fefaent, perquè és una obra on s'aprofundeix fins al darrer detall.

Sens dubte, també és molt recomanable per als seguidors de Raimon i dels que gaudim, regularment, visualitzant els seus vídeos per YouTube o allà on sigui. Proveu de veure'ls amb la versió de Palomero al costat: el llindar de satisfacció puja un esglaó més. Comprovat! *

POESIA PERE MARTÍ

Un cant a la natura

Manel Gibert Vallès (1966) és un reusenc arrelat a Andorra, on ha portat, i porta, una gran activitat cultural. Com a escriptor és autor de diversos relats, un bon nombre dels quals ha recollit al volum *Vertigen. Vint-i-set contes dintre d'un laberint* (Límits, 2017), i de quatre poemaris. El darrer, *A l'ombra del solstici*, publicat a l'Editorial Andorra, com els dos anteriors, *Quadern d'Arans* i *Blaus a la deriva*, està format per seixanta-cinc haikus acompanyats de tretze il·lus-

tracions de Sergi Mas (1930), barceloní arrelat a Andorra i un dels intel·lectuals més polifacètics i reconeguts del país pirinenc (escriptor, escultor, ceramista, gravador, estudis de l'art...) Les tretze il·lustracions corresponen a tretze dels seixanta-cinc poemes del volum i són esclats de color que reflecteixen i amplien, amb gran encert, els mots justos i precisos dels haikus triats per l'artista. Són aquarel·les amb tècnica mixta, la qual cosa li permet de matisar colors, llums, paisatges..., natura, en definitiva.

Perquè els haikus de Gibert, com també s'esdevé sovint a la tradició oriental, són un cant sintètic, però rotund, a la natura, amb tota la diversitat d'éssers i de fenòmens que la formen. És per això que hi trobem arbres i arbustos, animals, vents... Sempre amb el nom precís, mai el genèric:

Llacs de Tristaina, un magnífic paratge de la natura andorran